

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Mała forma rzeźbiarska	
SM/O/I/ST/B2.1b			Small sculptural form	
Język wykładowy		Jęz. polski		
Rok akademicki		2023/2024		
Kierunek		Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna		
w zakresie				
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		studia stacjonarne		
Semestr / semestry		5, 6		
Przynależność do grupy zajęć		B2.Grupa zajęć kierunkowych – do wyboru		
Status przedmiotu		do wyboru		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	[h]	7 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	90 [h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Przedmiot związany z działalnością naukową w dyscyplinie: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		5 ECTS
	z uprawnieniami			... ECTS
	z dyscypliną	sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		7 ECTS
Forma nauczania		tradycyjna		
Wymagania wstępne		studenci kierunku SMiEW		
Jednostka prowadząca		Katedra Mediów Cyfrowych i Struktur Przestrzennych		
Koordynator		dr Bożena Klimek-Kurkowska		
Osoby prowadzące		dr Bożena Klimek-Kurkowska, mgr Artur Wąsowicz		
Adres strony internetowej pjo		media.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		bklimek.ws@uthrad.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<p>Celem kształcenia jest rozwój wyobraźni i wrażliwości plastycznej związanej z umiejętnością kształtowania przestrzeni przy pomocy ćwiczeń rzeźbiarskich. Kolejnym celem jest poszukiwanie właściwej formy i skali w przykładowych realizacjach rzeźbiarskich w relacji do otaczającej przestrzeni wewnętrznej, zewnętrznej. Jak również zrozumienie i poszerzenie wiedzy, doświadczeń praktycznych, intelektualnych o następujące zagadnienia: forma otwarta, forma zamknięta, przestrzeń aktywna, przestrzeń nieaktywna. Ponadto kluczowym celem w kształceniu jest umiejętność wykorzystania przez studenta zdobytej wiedzy z zakresu praktycznego budowania, konstruowania i komponowania przestrzeni w projektowaniu małej formy rzeźbiarskiej. Szczególny nacisk położony jest na realizację form mający potencjał intermedialny, interdyscyplinarny.</p>
Treści programowe:	<p>Zajęcia odbywają się w pracowni rzeźby i obejmują swoim zakresem zagadnienia teoretycznego i praktycznego postępowania w wypełnianiu zadań rzeźbiarskich. W formie dyskusji, rozmów i pogadek prezentowane są problemy dotyczące techniki pracy, materiałów używanych w realizacjach rzeźbiarskich oraz tematów zadań przeznaczonych do wykonania. Na zajęciach poruszane są klasyczne problemy dotyczą umiejętności konstruowania bryły jako formy określającej ogólny charakter modelowanego obiektu. Zagadnienia związane z określaniem proporcji, kierunków i skali modelowanych obiektów oraz rodzajem i znaczeniem faktur.</p> <p>Realizowane tematy obejmują między innymi:</p> <p>Ćwiczenia wprowadzające (praca w glinie)</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzina form geometrycznych, technicznych, ostrych, kanciastych oraz przyjaznych miękkich, biologicznych, łagodnych. - Wykonanie kompozycji z koniecznością ingerencji modelowanych obiektów w płaszczyznę podstawy - martwa natura w płaskorzeźbie – zaznaczenie planów w realizowanej kompozycji płaskiej. <p>W kompozycjach przestrzennych problemy budowania bryły narastają kolejno podnosząc stopień trudności. np.</p> <ul style="list-style-type: none"> - sześciąt o podstawie około 10, 12 cm podzielić na kilka dowolnych elementów i zbudować z nich możliwie najciekawszą, nową jakościowo kompozycję - studium natury – worek wypełniony sytkim tworzywem, obserwacja napięcia formy - kompozycja przestrzenna - obiekt „małej formy rzeźbiarskiej przeznaczony do wykonania animacji”. - studium postaci siedzącej (wys. około 30 cm) , obserwacja ogólnej formy, kierunków i proporcji - wykonanie z różnych materiałów w niewielkiej skali formy rzeźbiarskiej <p>Temat obowiązkowy(animacja ruchu)</p> <p>Trzyetapowe ćwiczenie: hasła, np.: Imperium, Dom, Wojownik,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1- wykonanie rysunku realistycznego np.: postaci w ruchu 2-przekształcenie realistycznego rysunku w abstrakcyjny poprzez eliminację literackości i uczynienie dominanty z maksymalnie uproszczonej formy. 3- wymodelowanie w glinie (na podstawie przekształconego rysunku) abstrakcyjnego obiektu – małej formy rzeźbiarskiej. <p>- Ćwiczenia związane z poznaniem podstaw technologii warsztatu ceramicznego .</p> <p>-Tematy nadobowiązkowe</p> <p>Projekt kompozycji wieloelementowej w oparciu o wykonanie geometrycznego modułu powielanego metodą wycisku z form gipsowych mało -formatowych lub dużo – formatowych.</p> <p>Etapy realizacji ćwiczenia</p> <p>Modelowanie w glinie-odlew gipsowy – wyciskanie elementów kompozycji w glinie ceramicznej – suszenie – pierwszy wypał w piecu – szkliwienie – drugi wypał</p> <p>- Temat dla zainteresowanych.:</p> <p>Wykonanie miniatuury rzeźbiarskiej w glinie ceramicznej (rzeźba pełna wys. około 25 -30 cm)</p> <p>Wykonanie kafla w glinie szamotowej o wymiarach 15x15cm z możliwością użycia szklów i tlenków. W zakres ćwiczenia wchodzi wykonanie projektów, szkiców rysunkowych i rzeźbiarskich ujmujący problematykę</p>

	technologiczną, koncepcyjną.
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<p>Nauczanie w zakresie kreacji indywidualnej wizji przy pomocy określonych zagadnień plastycznych: proporcja - dysproporcja, podobieństwo –różnica, abstrakcja – studium z natury, opis literacki, liryczny, geometryczny-(wykład informacyjny, ćwiczenia warsztatowe) Poszczególne zagadnienia plastyczne i technologiczne omawiane są na forum grupy lub przy jednostkowej korekcie ze studentem. Zaproponowane tematy zajęć i wykorzystywanie wybranych materiałów plastycznych w procesie dydaktycznym pozwalają zaznaczyć najważniejsze zagadnienia estetyczne, technologiczne występujące w małej formie rzeźbiarskiej. Wszystkie tematy ćwiczeń są zaliczane na podstawie przyjętych kryteriów :</p> <p>-zaangażowanie, pomysłowość- umiejętności technologiczne, świadomość użycia środków plastycznych w celu uzyskania ostatecznego efektu plastycznego, umiejętność pracy w grupie. W osiągnięciu wysokich efektów dydaktycznych pomaga odpowiednie wyposażenie pracowni np.: w piec ceramiczne, walcarki do gliny, gipsowe formy do ceramiki, kawalety, tocarki, gips formierski ceramiczny, budowlany, glinę, szkliwa.</p> <p>Organizowane wycieczki do galerii oraz uczestnictwo w spotkaniach z artystami organizowanych przez instytucje zajmujące się rozwojem kultury i oświaty, to ważny element wykorzystywany w procesie kształtowania się świadomości artystycznej studentów.</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów kształcenia określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p> <p>Ćwiczenia kończą się prezentacją zrealizowanych prac, omówieniem ich i wystawieniem oceny. Częstkowe oceny wystawione po zakończeniu każdego zadania stanowią jeden z podstawowych składników zaliczenia semestru i uzyskania końcowej oceny pracy studenta.</p> <p>Zaliczenie odbywa się na podstawie aktywności i obecności studenta na zajęciach oraz sumy częściowych ocen semestralnych. Kryteria oceny, terminy oraz forma zaliczenia podane są do wiadomości studentów na początku semestru.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna i rozumie problematykę powiązań i zależności wynikających między teoretycznymi i praktycznymi elementami programu kształcenia z zakresu małej formy rzeźbiarskiej.	K_WG01	Pracownia artystyczna wykład	zaliczenie	Wykład, dyskusja, pytania otwarte, pytania zamknięte, praktyczna realizacja zadania
W2	Zna i rozumie zagadnienia związane z wykorzystywaniem środków ekspresji i umiejętności warsztatowych w zakresie rzeźby na poziomie ogólnym.	K_WG02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wypowiedź ustna , praktyczna realizacja zadania
U1	Potrafi tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne w realizacjach małej formy rzeźbiarskiej.	K_UW01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta i analiza wykonanego zadania
U2	Potrafi w świadomy sposób wykorzystywać swoją wyobraźnię, intuicję i emocjonalność w obszarze ekspresji artystycznej.	K_UW02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta i analiza werbalna i praktyczna wykonywanego zadania
U3	Potrafi wykorzystać umiejętności warsztatowe niezbędne do wykonywania dzieła plastycznego związanego z rzeźbą oraz stosować efektywne techniki ćwiczenia tych umiejętności, umożliwiające ciągły ich rozwój przez samodzielną pracę.	K_UW03	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta, analiza wykonanego zadania
U4	Potrafi podejmować decyzje odnośnie	K_UW04	Pracownia	zaliczenie	Wypowiedź ustna,

	projektowania i realizacji własnych prac artystycznych w wybranej przez siebie specjalności.		artystyczna		korekta własna
K1	Jest gotów do efektywnego wykorzystywania wyobraźni, intuicji, zdolności twórczego myślenia oraz kontrolowania swoich zachowań w warunkach związanych z publicznymi prezentacjami.	K_KK01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wystąpienie na forum grupy, omówienie zrealizowanego zadania
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: np.:K_WG01+++, K_WG02++, K_UW01++, K_UW02++, K_UW03++, K_UW04++, K_KK01+++					

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe					
<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Szmid B., Ład przestrzeni, Warszawa 1965</p> <p>Oseka A., Współczesna rzeźba polska, Warszawa 1977</p> <p>Zagrodzki J. , Katarzyna Kobro i kompozycja przestrzeni, Warszawa 1984</p> <p>Adam Kotula, Piotr Krakowski Rzeźba współczesna Warszawa 1980</p> <p>Maria Pajek, Katalog rzeźb, obiektów przestrzennych i medali z kolekcji CRP w Orońsk, Orońsku 2013</p> <p>Marta Smolińska, Puls Sztuki Poznań 2010</p> <p>Orońsko kwartalnik rzeźby</p> <p>Sławomir Brzoska, Rok wędrującego życia UA Poznań 2017</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Pismo artystyczne „Format”</p> <p>Strony internetowe dotyczące rzeźby</p> <p>Albumy sztuk plastycznych związanych z rzeźbą, katalogi wystaw, Projekcje multimedialne.</p>					

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ...? wykładach	X	X	X
Samodzielne studiowanie tematyki ... wykładów	X	[h]	X
Udział w ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych	X	X	90[h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	X	45 [h]	X
Udział w konsultacjach	45 [h]	X	X
Przygotowanie do zaliczenia / egzaminu	X	15 [h]	X
Udział w egzaminie / zaliczeniu	5 [h]	X	[h]
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 [h]/ 2 ECTS	50 [h]/ 2 ECTS	90 [h]/ 3 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	7 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi
<p>W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekłe chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów.</p> <p>Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekłe chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekłe chorych.</p>